

رب گوجه فرنگی

می‌باشد فاصله زیادی داشته و نیازمند اصلاح روش‌های علمی و کاربردی در رابطه با تولید و فرآوری این محصول استراتژیک می‌باشد. در حال حاضر حدود ۱۴۵ هزار هکتار از اراضی کشور، زیرکشت محصول گوجه فرنگی است که رقمی نزدیک به ۵ میلیون و چهارصد هزار تن گوجه تولید و به بازار عرضه می‌کند. از این مقدار ۴۰ درصد به کارخانجات تحویل و نزدیک به ۴۰۰ هزار تن رب گوجه فرنگی تولید می‌شود. گرچه کیفیت محصول تولیدی ایران در مقایسه با سایر کشورها بسیار بالاتر است ولی به دلیل مشکلات عدیده از جمله پراکندگی کارخانجات تولید، پایین بودن ظرفیت‌های تولیدی، فرسودگی تجهیزات تولیدی و دوری از مراکز تولید مواد اولیه و... هزینه‌های تولیدی بسیار بالا بوده و در رقابت با قیمت‌های جهانی از موقعیت مناسبی برخوردار نمی‌باشد، لذا برای رفع موانع این چینی و همگامی و همسویی در تجارت جهانی این محصول با سایر کشورها می‌توان با توسعه مزارع کشت با اتکا به تکنولوژی‌های جدید و احداث کارخانجات بزرگ با ظرفیت‌های بالا و تجهیزات مدرن زمینه‌های بهره‌برداری از این موهاب طبیعی و خدادادی را فراهم نموده و به توسعه صادراتی این فرآورده رونق خاصی بخشید.

کارشناسان معتقدند با اندکی بهبود مدیریت و نظارت بر روش‌های کاشت و داشت و برداشت و تقویت تشکل‌های زارعین گوجه‌کار و همچنین کارخانه‌داران می‌توان با همین اراضی موجود میزان تولید را به مرز ۷ میلیون تن و تولید رب گوجه فرنگی را به حدود ۶۰ هزار تن رساند که علاوه بر گردش کار و ایجاد اشتغال امکان افزایش صادرات و دریافت سهم بازار بیشتر نیز فراهم خواهد شد.

و فست‌فودها روزه‌روز در حال افزایش است. بنابراین اکثر کشورهای تولیدکننده این فرآورده مانند آمریکا، چین، ایتالیا، اسپانیا، ترکیه و... در برنامه‌های توسعه‌ای تولیدات خود به این مساله توجه خاصی مبذول می‌نمایند.

بنابراین لازم و ضروری است که ایران نیز به این امر توجه خاصی نموده و در برنامه‌ریزی‌ها منظور نماید. میزان تولید این محصول به خاطر وابستگی مستقیم به عوامل طبیعی و جوی در سطح جهانی بسیار محدود بوده و تنها با اقدامات اصلاحی مانند:

- اصلاح بذر
 - تغییر روش‌های آبیاری
 - هبود روش‌های کاشت، داشت و برداشت
 - استفاده از تکنولوژی‌های مدرن در فرآیند تولید
- می‌توان در جهت افزایش کمی و کیفی این محصول گام‌های موثری برداشت.

میزان برداشت گوجه فرنگی در واحد سطح (هکتار) در ایران حدود ۳۲ تن می‌باشد که در مقایسه با میانگین عملکرد جهانی آن که حدود ۶۵ تن در هکتار

رویدادهای طبیعی برای اقلیتی از کشورهای جهان سخاوتمند بوده است و در تعدادی از آنها عوامل طبیعی مانند آب، هوا و خاک، شرایط اقلیمی خاصی به وجود آورده است. با به کارگیری علم و تکنولوژی مدرن و با توجه به بازارهای مطلوب مواد غذایی، امکان بهره‌برداری بهینه از این گونه موهاب به وجود می‌آید. نتیجتاً این مناطق به مراکز مهم تولید مواد غذایی به لحاظ کمیت و کیفیت تبدیل گردیده‌اند. این وضع در نقاط محدودی به وجود آمده است و وضع در دیگر نقاط جهان بحرانی و غالباً بسیار اسفناک می‌باشد.

خوشبختانه یکی از این مناطق منحصر به فرد در جهان کشور ما ایران می‌باشد، که وسعت کافی، شرایط آب و هوایی متنوع، خاک حاصلخیز و موقعیت جغرافیایی خاص یعنی همسایگی و نزدیکی با کشورهای آسیای میانه و بخصوص با کشور روسیه با چندصد میلیون جمعیت و همجواری با کشورهای عربی به عنوان قطب‌های بزرگ مصرف مواد غذایی که تولیدات طبیعی آنها به دلایل شرایط نامناسب آب و هوایی بسیار کم است، جایگاه مناسب و استثنایی دارد و با یک برنامه‌ریزی علمی می‌توان حداکثر استفاده و بهره‌برداری را

از این موقعیت کرد. از جمله محصولات مهم و باارزش غذایی، رب گوجه فرنگی می‌باشد. این فرآورده چه به لحاظ مصرف مستقیم و چه به لحاظ مواد اولیه برای بسیاری از کارخانجات تولیدی، در تجارت جهانی از رونق خاصی برخوردار بوده و زمینه‌های صادراتی آن قوی است میزان مصرف این محصول با توجه به تغییرات غذایی جوامع بشری بخصوص گرایش آنها به سوی غذاهای آماده

